

Fecske Csaba

Hordalék

HOGY VAN EZ?

Istenem
nincsenem
én miért
ha te nem

T.D. KÉRDÉSE

Mért élnél örökké
nem lehetsz a létezés potyautasa
mindennek meg kell fizetni az árát
még akkor is ha túl magas az ár:
halál

A LEGMÉLYEBB KÚT

időm kávéján
áthajolva nézek a
halál tükrebe

MÁR

tűntöd szélcsendje
ez már a semmiben is
megkapaszkodhatsz

SORS

egy egész élet
egyetlen sebben
fényleni a fény-
nél fényesebben

FULDOKLÓ

sötéted ijesztő
minden fényt kifacsart belőle
a gyűlölet
zátonyra futott életünk roncsait

rejt mélye
a fuldokló reményt
az idő ásító üressége

Kidőlt kávé

hiába volt hosszú és forró a nyár
dideregtél bennem
mint elázott plakát vált le arcodról a mosoly
alatta megkopott tavalyi barnaságod
nem megy az idő velünk semmire
eltelik szépen magával
kidőlt kávé a délután elárul
rigófütty nyilall a levegőbe
összerezzenünk
kezem kicsúszik tenyeredből
egy semmitmondó szó a számból
és csönd lesz és este lesz de hol a délelőtt
hol az életünk se hazamenni se maradni már
csak az idő gesztenyekopogása
a sűrűsödő sötétben

Nincs más

kilógok az életemből
mint csupasz láb
a félrecsúszott takaró alól hajnalban
bezúzza a fény az ablakot
elmenekülnek az éjszaka furcsa lényei
lidércek angyalok
ragacsos ürülékük a szememen
mire nagy nehezen kinyitom
megkezdődik csöndesen
hátralévő életem
hogyan döntsem mi fáj jobban
ami még nincs vagy ami már nincs
a fájdalom nem latolgat
teszi a dolgát pontosan

Miattad

fönnakad rajtam
a világból valami
kiderül nem lehet mindent megúszni
elül a vihar kezdődhet a kárfelmérés
hiába hízeleg a szél
ellenségként tekintesz rá
minden lehullt levél minden elejtett szó
helyet talál magának a földön valahol
kis helyen elfér az életünk
a tavalyi ősz zörög talpad alatt
a ritkuló lombon áttűz a nap
miattad tört le az időről szikrázva
egy szép pillanat

